

Malindi, Kenia, 2 december 2010.

Jambo nieuwsbrief lezers (is: “ Hallo” in het Swahili)

Habari (Hoe gaat het?)

Nzuri sana (Het gaat goed)

Herinnert u zich dit meisje nog?

Het is Miriam Rehema die 2003 in het weeshuis kwam.

Voor de mensen die de nieuwsbrief nog niet zo lang ontvangen, schets ik in vogelvlucht haar verhaal. Miriam is geboren met een knipje in de lip en een open gehemelte. Ze is te vondeling gelegd in de tuin van een politiebureau en de politie bracht haar naar een regeringsinstelling die weeskinderen uitadopteert. Wij, medewerkers van het weeshuis, waren op bezoek in dit regeringsweeshuis omdat we de achtergrond probeerden te ontdekken van kinderen die ooit bij ons waren binnengebracht via deze regeringsinstelling. Miriam lag daar, toen een naamloze baby van 3 maanden oud en ze woog slechts 5 pond. In de instelling wisten ze dat er niemand zou komen om dit kindje te adopteren, zeker omdat daar zoveel kinderen zijn zonder “handicap “. Ze namen de tijd niet om haar te voeden: dat was te ingewikkeld en te veel werk. Wij zagen haar mondje niet als een “handicap “. Dat is een kwestie van dichtmaken en klaar. De naamloze baby kwam in het weeshuis terecht, met brieven van instanties dat wij niet verantwoordelijk zouden zijn als ze kwam te overlijden, gezien het feit dat haar lichamelijke toestand zorgwekkend was. Ze was uitgehongerd. De naamloze baby kreeg de naam Miriam Rehema (Miriam is de zus van Moses van het rietenmandje in de Bijbel en aangezien we ook al een vondeling jongetje in het weeshuis hebben met de naam Moses heeft Moses er zo een zusje bij). Rehema betekent: geschenk van God. De naamloze baby op het randje van uithongeren.

Miriam up to date: Eind november sluiten de scholen het schooljaar af. De kleuters die de kleuterschool afronden worden gepromoveerd naar de basis school. Miriam is vanaf vorige week officieel kleuter af.

Dit weekend trouwde één van onze personeelsleden en dit bruidspaar wilde de kinderen in de ceremonie betrekken door na de kerkdienst in het weeshuis de receptie te geven. Miriam mocht de sluiert dragen. Hier een foto van Miriam in haar prachtige jurk als bruidmeisje.

Een kind kreeg een kans.

Dat brengt me bij Hashim, Latifa en Habiba, Juma , Maimuna en Sadam Hoessein. Kinderen die net als zoveel anderen een kans verdienen.

Deze zes kinderen hebben geen vader en hun moeder heeft geen werk en ze kan de zorg voor de kinderen niet aan. De Hoessein familie zit al lang in ons outreachprogramma en de kinderen gaan al jaren naar de school van het weeshuis Blessed Generation. Maar er werd aan de noodbel getrokken door de hele omgeving van de kinderen. De moeder verliest soms het verstand helemaal en zet de hele buurt op stelten met haar geschreeuw. Ze doet dat bij voorkeur in de nacht, waardoor de kinderen hun slaap missen. Eten koken, kleding wassen: al die dingen doet ze niet voor de kinderen. De kinderrechter besluit dat de kinderen naar een weeshuis moeten en zo komen de kinderen nu voor de volle 100% in het weeshuis en de moeder moet naar rehabilitatie. Twee jaar later komt er bericht: de rehabilitatieperiode is afgerond en kinderen moeten terug naar hun moeder. De kinderen zijn helemaal van slag en ze zijn bang voor de toekomst. We proberen ze moed in te praten en we zeggen dat ze overdag bij ons naar school blijven gaan en dat de banden niet verbroken worden. Op 1 januari van dit jaar keerden ze terug naar de moeder. Het gaat weer niet goed. Sadam Hoessein (6 jaar) huilt in de klas op maandagmorgen. Hij blijkt honger te hebben. Door de week krijgen de kinderen in ieder geval lunch in het weeshuis; maar ontbijt en avondeten zit er voor deze kinderen niet in en in het weekend is er geen school. Dan kan een weekend lang duren. Maimuna (10 jaar) slaapt in de klas. Latifa (18 jaar) mist steeds vaker school. Ze heeft de moederrol op zich genomen en ze wordt gesignaleerd met mannen en dan heeft ze de volgende dag een kilo rijst mee voor haar broertjes en zusjes of waspoeder voor de uniformen of paraffine voor de lamp die de enige lichtbron is nadat de zon om 7 uur 's avonds is ondergegaan. Hashim (17 jaar) is op van de stress. Mensen die hier wel eens zijn geweest die weten wie Hashim is: een altijd spraakzame en beleefde jongen die zich altijd even persoonlijk voorstelt aan het bezoek, die mensen welkom heet en het weeshuis laat zien. Nu is vorige week de kinderbescherming weer ingeschakeld en wellicht komt er weer een uitspraak van de kinderrechter dat kinderen weer in het weeshuis moeten komen wonen. Is dit goed voor deze kinderen, deze onzekerheid van wel of niet in het weeshuis, weer naar huis, weer fout gaan en weer naar een weeshuis? Voor deze kinderen zou het beter zijn als ze allemaal naar een internaatschool kunnen gaan. Een school waar kinderen goed onderwijs krijgen en eten en een bed en alleen in de vakanties naar huis gaan. In de vakanties kunnen we ze dan via het outreachprogramma van voeding voorzien. Dan kunnen de kinderen ongestoord leren en daarvoor is geen uitspraak van de rechtbank nodig. Een internaat school is keuze voor onderwijs, of moeder nu gezond is of niet. Daarmee zouden we deze kinderen echt

kunnen helpen. Maar 6 kinderen plaatsen op een internaat school dat kost €3.240 per jaar voor alle zes de kinderen. Dat is nogal wat.

Kinderen zoals deze Hoessein kinderen zijn er veel. Wist u dat het weeshuis voor meer dan 200 kinderen buiten de weeshuizen om het schoolgeld betaalt? Voor sommige kinderen is het niet zo duur, omdat het geen internaat scholen betreft. Dagscholen zijn een stuk goedkoper.

We hebben een moeder met zeven kinderen. Haar man stierf aan de gevolgen van HIV. Zelf is ze besmet met HIV en wordt ze behandeld voor TBC. Ze woont in piepklein huisje en ze heeft de moed allang opgegeven. Met zijn allen kunnen ze er niet slapen. Haar oudste dochter slaapt in een nabij gelegen kerk waar andere daklozen slapen. De oudere jongens slapen bij vriendjes en de moeder slaapt met de jongste kinderen in het huisje. Er is geen geld voor eten, laat staan voor schoolgeld. De kinderen zelf wassen bij verschillende gezinnen de kleding en daarvoor krijgen ze dan bijvoorbeeld 100 Kes (dat is €1, -). Al die verdiende Kes sparen ze op en als ze genoeg hebben gaan ze weer naar school, tot het op is. Jonge kinderen met handen als kolenschoppen.

De kinderen in het weeshuis horen deze verhalen natuurlijk ook en zien de mensen hier ook komen voor hulp. Natuurlijk zien ze het verdriet van hun broeders en zuster Hoessein. Dat zijn hun voetbalmaatjes, hun vriendjes en vriendinnetjes. Kinderen vragen me: “ Ria, kunnen deze kinderen niet naar een internaat school?”. Ik leg ze uit dat dit veel geld kost en dat we ruim 200 kinderen buiten het weeshuis naar school sponsoren en het grootste deel heeft geen sponsor en dat is financieel een grote last. “En wat Ria, als we dit jaar kerst niet vieren, zou dat helpen? “. Ik vroeg de kinderen: “ Willen jullie dat? Willen jullie kerst inleveren om andere kinderen een kans te geven om naar school te gaan?”. “ Ja, dat willen we; kerst gaat over naastenliefde en wij kunnen niet twee dagen feesten wetende dat jij van dat geld meerdere kinderen kunt helpen om een jaar lang naar school te gaan“. Dit idee vond navolging in andere Blessed Generation weeshuizen en zo gaat het gebeuren: een sobere kerst voor de weeskinderen. Dat willen ze graag, omdat ze andere kinderen een kans geven, net zoals ze zelf een kans kregen. Dit is een mooi geschenk dat de kinderen geven en het omhelst de ware kerstgedachte.

Laten wij met zijn allen als nieuwsbrief lezers het idee van de kinderen volgen. Ik zeg nu niet dat u thuis geen kerst mag vieren natuurlijk, maar laten we proberen dat wat de kinderen hier in gang zetten te ondersteunen. We kunnen 200 kindsponsors gebruiken die bereid zijn om voor een kind een opleiding te betalen. Velen krijgen deze brief via de email te lezen. Steun de daad van de kinderen en probeer op zijn minst één sponsor aan te dragen voor €42, - per maand. Want wat zou het mooi zijn als ik de kinderen kan zeggen op nieuwjaarsdag: dankzij jullie “statement“ kunnen in januari 200 kinderen een nieuw leven beginnen. Geef een kind een nieuwe kans.

In de bijlage treft u het aanmeldingsformulier aan; het zou ons helpen als u deze nieuwsbrief doorstuurt naar uw vrienden en familie en collega's; de brief uitprint en op een prikbord hangt bij een school of zelfs in een supermarkt (en eventueel een korte versie van de brief maakt).

Kwaheri (Tot ziens)

Ria Fennema.

Deel deze pagina:

[Share on facebook](#) [Share on twitter](#) [Share on email](#) [Share on print](#) [Share on gmail](#) [Share on stumbleupon](#) [More Sharing Services](#)